ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΒΙΛΑ ΚΑΠΑΝΤΖΗ • Λεωφ. Βασιλίσσης Όλγας 108
ταχ.δνση: Τ.Θ. 50742, 540 14 Θεσσαλονίκης 22
τηλ. 2310 295170 • 2310 295171 • φαξ 2310 295276
mietthe2@otenet.gr
www.miet.gr • www.miettsimiski11.blogspot.com

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ατομική Έκθεση: Μαρία Κομπατσιάρη – Ιδιόλεκτα

Τον ερχόμενο Σεπτέμβριο πρόκειται να παρουσιαστεί στο Βιβλιοπωλείο του **Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης**
στη Θεσσαλονίκη η έκθεση της
Μαρίας Κομπατσιάρη
με τίτλο
Ιδιόλεκτα.

Η Μαρία Κομπατσιάρη δημιουργεί εικόνες φτιαγμένες από χρώμα, φως και γραφές. Το πλούσιο έργο της εξελίχθηκε σταδιακά: η πρώιμη ζωγραφική παραστατική δουλειά της αντικαταστάθηκε από ένα ιδιαίτερο, προσωπικό αφαιρετικό ιδίωμα, που περιλαμβάνει σχέδια, τελάρα και φωτεινά κουτιά, ενώ πρόσφατα πέρασε από τις δύο διαστάσεις στο χώρο, με την εγκατάσταση που δημιούργησε για τη συμμετοχή της στη διεθνή έκθεση γλυπτικής και εγκαταστάσεων OPENστη Βενετία. Στο πρόσφατο αυτό έργο εγκιβώτισε τα έργα της σε τέσσερις διαφορετικών διαστάσεων ξύλινους κύβους που λειτούργησαν τόσο ως κιβώτια μεταφοράς, αλλά και ως μικρογραφίες μιας γκαλερί που φιλοξενεί ένα και μοναδικό έργο τέχνης.

Όπως σημειώνει η επιμελήτρια και ιστορικός τέχνης Μαρία Κενανίδου, «η δουλειά της Μαρίας Κομπατσιάρη περικλείνει σαν ένας εννοιολογικός κύβος τα δομικά στοιχεία του

εικαστικού της λεξιλογίου: περιπαικτικό σχολιασμό για την πολλαπλότητα, το χάος και την εντροπία του, τον χώρο, το όνειρο, το σύνορο, την απόσταση και την εγγύτητα, το οικείο και το ανοίκειο, τη ρήξη, την εμπλοκή, την πύκνωση και την αραίωση, την σιωπή και τον θόρυβο, την κίνηση και την ακινησία, την έκρηξη, την αισθητηριακή εικόνα του χώρου και τελικά το σημείο εκείνο που το συνειδητό συναντά το ακαθόριστο.»

Στο Βιβλιοπωλείο του Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης θα έχουμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε την πορεία της Μαρίας Κομπατσιάρη συνολικά, μέσα από πρόσφατα έργα της και επιλεγμένη προηγούμενη δουλειά της.

INFO

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ
ΙΔΡΥΜΑ
ΕΘΝΙΚΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Βιβλιοπωλείο, Τσιμισκή 11

Εγκαίνια Τρίτη, 4 Σεπτεμβρίου2012

Διάρκεια: 5 Σεπτεμβρίου – 6 Οκτωβρίου 2012

(Βιβλιοπωλείο ΜΙΕΤ, Τσιμισκή 11, Θεσσαλονίκη)

Ωράριο λειτουργίας

Η είσοδος είναι ελεύθερη για το κοινό.

Πληροφορίες

τηλ. 2310 295 170-1 καθημερινές 9.00 – 14.30

2310 295 149 τις ώ ρες λειτουργίας της έκθεσης

Με την παράκληση να χρησιμοποιηθεί ως δημοσιογραφική ύλη

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες και τις εκδόσεις του MIET επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας στο διαδίκτυο www.miet.gr .

Εάν επιθυμείτε να σας ενημερώνουμε, μέσω του διαδικτύου, για τις εκδηλώσεις του Κέντρου μας και για τις νέες εκδόσεις του MIET, παρακαλούμε να μας γνωστοποιήσετε την ηλεκτρονική σας διεύθυνση στο mietthe2@otenet.gr

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΠΑΤΣΙΑΡΗ – ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Η Μαρία Κομπατσιάρη σπούδασε Φαρμακευτική στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Παρακολούθησε μαθήματα σχεδίου και χρώματος σε προπαρασκευαστικό εργαστήριο στη Θεσσαλονίκη. Συνέχισε με σπουδές στη χαρακτική και λιθογραφία στο Κέντρο Χαρακτικής «ΗΛΙΟΣ» στη Θεσσαλονίκη.

Έχει παρουσιάσει τη δουλειά της σε 21 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό και σε πάνω από 100 ομαδικές (Ιταλία, Βραζιλία, Τουρκία, Καναδά, Χιλή, Γαλλία, Βουλγαρία, Πολωνία, Ιαπωνία, Συρία, Ισπανία και Ελλάδα).

Έχει βραβευτεί κατ' επανάληψη για το έργο της στην Ιαπωνία. Τιμήθηκε στην Ιταλία, Γαλλία και την Ελλάδα. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές, δημόσιες συλλογές και μουσεία.

Είναι μέλος του Σ.Κ.Ε.Τ.Β.Ε. (Σύλλογος Καλλιτεχνών Εικαστικών Τεχνών Βορείου Ελλάδας) και του Ε.Τ.Ε.Ε. (Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας). Είναι μέλος του

Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης.

Ζει κι εργάζεται στη Θεσσαλονίκη.

www.kompatsiari.gr

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΚΕΝΑΝΙΔΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΠΑΤΣΙΑΡΗ

Με παραστατικό ιδίωμα ως αφετηρία, η ζωγράφος ακολουθεί με συνέπεια, μία διαδρομή, με απρόσκοπτους προσωπικούς πειραματισμούς και αναζητήσεις τόσο όσον αφορά το χρώμα, αλλά και την τεχνική, που την οδήγησαν στην συγκρότηση ενός ιδιόμορφου αφηρημένου εικαστικού ιδιώματος.

Τα αφηρημένα τοπία της, αποτελούν εγκεφαλικές και πνευματικές διεργασίες ενέχοντας υπαρξιακές καταστάσεις και αποδράσεις και μένουν ανοιχτά σε πολλαπλές αναγνώσεις. Την εικαστική της γλώσσα διακρίνει ένα τρυφερό αλλά ταυτόχρονα βίαιο εκφραστικό ιδιόλεκτο. Τρυφερό από τον τρόπο που διαπραγματεύεται την θεματική της και βίαιο μέσα από τις έντονες χρωματικές της αντιθέσεις. Με τις διαδρομές της, περιπέτειες της ύλης και της φόρμας, στοχεύει μέσω της προσωπικής της επίπονης διεργασίας-αναζήτησης σε μια εικαστική εκμυστήρευση που τελικά ανακουφίζει.

Με εκκίνηση τα βασικά δομικά συστατικά του εικαστικού της λεξιλογίου και της προσωπικής της σημειολογίας: δυναμικές αντιπαραθέσεις της γραμμικότητας του σχεδίου της με την εκρηκτική ένταση του χρώματός της, αναδιπλώσεις, αναστροφές, ίχνη, γραφές, ρυθμολογικές αναπτύξεις της φόρμας, συμπλεγματικά ελικοειδή μορφώματα, που αναπτύσσει πάνω στη ζωγραφική επιφάνεια με μία ψευδαισθησιακή διαχείριση του ζωγραφικού χώρου και με χωροταξικούς συσχετισμούς που ενέχονται στο έργο της καταλήγει στην εικαστική σύνθεση της εννοιολογικής αυτής προσωπικής της περιπέτειας.

Μια ενδιαφέρουσα εξέλιξη της προσωπικής της αυτής διαχείρισης του ζωγραφικού της χώρου τον Σεπτέμβριο του 2011 στο OPEN 14 –2011 στο Λίντο της Βενετίας, αποτελεί η εγκατάστασή της, με τίτλο «**illusory cubes**», στη Διεθνή Έκθεση Γλυπτικής & Εγκαταστάσεων (ως παράλληλη εκδήλωση της 54ης Μπιενάλε της Βενετίας και του Φεστιβάλ Κινηματογράφου «mostra»), που υπερβαίνοντας τα όρια της δυσδιάστατης επιφάνειας, το ίδιο εύγλωττα, εισέβαλε στο δημόσιο χώρο.

Με αυτή την υπέρβαση αλλά και εισβολή στο δημόσιο χώρο, μετέφερε αριστοτεχνικά τον ψευδαισθησιακό αυτό εμπαιγμό χώρου-χρόνου σε πραγματική διάσταση προσκαλώντας μέσα από την εικαστική τους εμπλοκή τον θεατή σε πολλαπλές, πολυσήμαντες αναγνώσεις.

Με την εγκατάστασή της αυτή ενίσχυσε το αναπαραστατικό της ιδιόλεκτο μέσα από τη διαχείριση των κεκτημένων της γλωσσοπλαστικών και δομικών της εννοιολογημάτων. Χρησιμοποίησε τον κύβο και τα αναπτύγματά του, συμβολοποιώντας τα ως σκεύη αντίληψης και εμπειρίας του χώρου εσωκλείοντας μέσω των εγκιβωτισμένων ζωγραφικών της έργων, τις έννοιες της μετακίνησης, του ταξιδιού, με τον φορτισμένο συμβολισμό μίας φυγής, απόδρασης και ονειροπόλησης, μέσα στο περίκλειστο σχήμα της μίας ιδιότυπης μικρογραφίας νοητής πινακοθήκης.

Γενικότερα όμως όλη της η δουλειά θα μπορούσαμε να πούμε ότι περικλείνει σαν ένας εννοιολογικός κύβος τα δομικά στοιχεία του εικαστικού της λεξιλογίου: περιπαικτικό σχολιασμό για την πολλαπλότητα, το χάος και την εντροπία του, τον χώρο, το όνειρο, το σύνορο, την απόσταση και την εγγύτητα, το οικείο και το ανοίκειο, τη ρήξη, την εμπλοκή, την πύκνωση και την αραίωση, την σιωπή και τον θόρυβο, την κίνηση και την ακινησία, την έκρηξη, την αισθητηριακή εικόνα του χώρου και τελικά το σημείο εκείνο που το συνειδητό συναντά το ακαθόριστο.